

FI Dnr 14-11633

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

RÄNTEANTAGANDE I FFFS 2007:24

Sammanfattning

Finansinspektionen ändrar underliggande statsobligation vid beräkning och fastställande av ränteantagande för nominella utfästelser i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder.

Finansinspektionen beräknar och fastställer ränteantagandet utifrån ett medelvärde av statsobligationsräntor över de senaste tolv månaderna inför Finansinspektionens årliga beslut i oktober månad. Det beslutade ränteantagandet gäller för bokslut under nästkommande år men får även användas innevarande år.

Finansinspektionen ändrar inte beräkningsmodell eftersom den nuvarande är etablerad och bedöms innebära en lämplig utjämning över tid. Underlaget för att beräkna och fastställa ränteantagandet består av nollkupongräntor¹ som beräknats vid varje månadsskifte. Modellen baserades tidigare på den längsta utgivna statsobligationen, med cirka 25 års löptid. De svenska statsobligationerna har dock låg likviditet, saknar djup och handlas sällan bortom tio år på grund av litet utbud från Riksgälden. Det är därför motiverat att utgå från en statsobligation med en mer tillförlitlig och tillgänglig marknadsränta. Finansinspektionens uppfattning är att en statsobligation med tillförlitlig marknadsränta uppfyller kriterierna likviditet, djup och tillräcklig handelsfrekvens.

Finansinspektionen väljer att utgå från den statsobligation med längst löptid som bedöms vara tillförlitlig. För närvarande uppfyller statsobligation 1054 (med förfall år 2022) dessa kriterier. Det finns väsentligt fler statsobligationer med en löptid om runt tio år än 25 år, varför en högre grad av likviditet bedöms finnas vid dessa löptider. Detta ligger i linje med hanteringen av begreppet likviditet i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2013:23) om försäkringsföretags val av räntesats för att beräkna försäkringstekniska avsättningar.

Finansinspektionen bedömer att den nuvarande lydelsen av föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder tillåter ändringen av statsobligation.

¹ Med nollkupongränta avses lång marknadsränta för statsobligationer med tillägg för värdet av framtida kupongräntor.

Den nya beräkningsgrunden börjar tillämpas vid beräkning och fastställande av nominellt ränteantagande som ska användas från den 1 januari 2015, det vill säga för de verksamhetsår som avslutas under år 2015. Möjlighet finns, liksom tidigare, att tillämpa de nya antagandena för innevarande räkenskapsår (kalenderår).

Innehåll

Sammanfattning	1
1. Utgångspunkter	4
1.1. Bakgrund	4
1.2. Ärendet och dess beredning	5
1.3. Syfte	6
1.4. Rättsliga förutsättningar	6
1.5. Ikraftträdande	6
2. Motivering och överväganden	7
2.1. Motivering	7
2.2. Överväganden	8
3. Konsekvenser	10
3.1. Berörda företag	10
3.2. Konsekvenser för företagen	11
3.3. Konsekvenser för pensionstagarna	12
Bilaga 1	13

1. Utgångspunkter

1.1. Bakgrund

Tjänstepension kan ha sin grund antingen i ett kollektivavtal eller i en individuell utfästelse från arbetsgivaren till enskilda arbetstagare. Antalet arbetstagare som är berättigade till tjänstepension uppgår till cirka fyra miljoner.² Omkring 90 procent av dessa omfattas av kollektivavtal om tjänstepensionsplan. Det finns inga formkrav avseende arbetsgivarens utfästelse.

Det finns en civilrättslig och en skatterättslig³ definition av begreppet pensionsplan. Den civilrättsliga definitionen av så kallad allmän pensionsplan ges i 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. (tryggandelagen). Med allmän pensionsplan avses sådana allmänna grunder för pensionering av arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som innehåller regler om tryggnad av arbetsgivarens utfästelse genom kreditförsäkring, avsättning till pensionsstiftelse enligt tryggandelagen eller annan likvärdig anordning. De allmänna grunderna ska på arbetstagar sidan vara godkända av en central arbetstagarorganisation.

När det gäller avsättning som tryggas i arbetsgivarens balansräkning sker detta normalt i förening med kreditförsäkring.

Tryggnad i pensionsstiftelse kan kombineras med att arbetsgivaren tecknar kreditförsäkring. Stiftelsens uppgift är att förvalta kapital för att trygga arbetsgivarens utfästelser om pension. Skuldsidan i en sådan stiftelses balansräkning består av eget kapital och eventuella kortfristiga skulder. Eget kapital är helt övervägande och består av stiftelsekapital, balanserat resultat och årets resultat. Skuldsidan innehåller inga avsättningar för pensionsutfästelser.

Totalt finns ungefär 2 100 pensionsstiftelser.⁴ 75 stycken har fler än 100 medlemmar och är därmed registrerade både hos Finansinspektionen och hos berörd länsstyrelse.⁵ De hos Finansinspektionen registrerade pensionsstiftelserna har ett kapital på omkring 200 miljarder kronor och av dessa stiftelser är knappt hälften kreditförsäkrade hos försäkringsbolaget PRI Pensionsgaranti. PRI kreditförsäkrar totalt 40 pensionsstiftelser.

Huvuddelen av pensionsstiftelserna tryggar små familjeägda företags tjänstepensioner. Dessa har sammantaget ett kapital på omkring 8 miljarder kronor.

Det finns inget krav på att pensionsstiftelsens tillgångar ska täcka arbetsgivarens pensionsåtagande. Arbetsgivaren måste bokföra en skuld som motsvarar

² Regeringens proposition (2004/05:165) om nya regler för tjänstepensionsinstitut, s. 78.

³ 58 kap. 20 § inkomstskattelagen (1999:1229).

⁴ 2012-03-16 EIOPA-OPC-12-022 Survey on the implementation of the small IORPs exemption SE.

⁵ 9 a § tryggandelagen

skillnaden mellan tillgångarna och pensionsreserven i sin balansräkning vid ofullständig fondering.

Företag med avsättning till stiftelse eller särskild redovisning av medel i balansräkning, som har en kreditförsäkring hos PRI och kollektivavtalsplan ITP2, tillämpar en särskild räntesats vid beräkning av avsättning för sina pensionsåtaganden, den så kallade PRI-räntan (fyra procent för 2014). Räntan och andra parametrar som används vid denna beräkning av pensionsskuld fastställs av Pensionsregistreringsinstitutet (PRI) som är en ideell förening.

Antal företag med kollektivavtalsplan ITP2 som var kreditförsäkrade hos PRI uppgick år 2012 till ungefär 1 100 stycken och deras samlade pensionsskuld var 141 miljarder kronor. Den översyn av tryggandelagen som för närvarande pågår kan komma att beröra denna fråga.⁶

Särskild redovisning genom avsättning i balansräkning omfattas inte av tjänstepensionsdirektivet⁷ och stiftelsen får inte utfästa pension⁸. Aktsamhetsprincipen är dock införlivad genom tryggandelagen så att den gäller för stiftelsernas placeringsregler.⁹

Det av Finansinspektionen beräknade och fastställda ränteantagandet i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder påverkar för närvarande framför allt arbetsgivarnas avsättningar som tryggas på annat sätt än genom kreditförsäkring hos PRI, där PRI-räntan således inte kan tillämpas. Många av de stora företag som är kreditförsäkrade hos PRI har kompletterande avsättningar i pensionsstiftelser. Även i mindre företag tryggas ofta pensioner i pensionsstiftelser.

Inom det privata näringslivet dominerar nominell värdering av pensionskulden. Vid värdering av pensionskulden, enligt tryggandegrunderna, är ränteantagandet den parameter som har störst påverkan på skuldens storlek.

1.2. Ärendet och dess beredning

Finansinspektionen har genomfört en översyn av ränteantagandet i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder.

Vid utvecklingen av modellen för livförsäkringsföretagens val av räntesats¹⁰ bedömdes räntemarknaden bortom tio år inte vara tillräckligt likvid, sakna djup och handlas alltför sällan på grund av lågt utbud av statsobligationer. Marknadsräntorna gavs därför full vikt endast upp till tio år där det bedömdes finnas

⁶ Dir 2012:22 Översyn av regleringen om tjänstepension samt beskattningen av livförsäkringsföretag.

⁷ Prop. 2004/05:165 s. 109.

⁸ 12 § tryggandelagen

⁹ 10 a § tryggandelagen. Se också prop. 2004/05:165 s. 2.

¹⁰ Föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2013:23) om försäkringsföretags val av räntesats för att beräkna försäkringstekniska avsättningar.

en fungerande och likvid marknad. Därefter gavs marknadsräntorna avtagande vikt upp till 20 år. Avsättningarna blir därigenom mindre känsliga för rörelser i de längsta statsobligationerna.

Som en följd av detta gjorde Finansinspektionen en liknande bedömning avseende underliggande statsobligation vid beräkning och fastställande av ränteantagande för nominella utfästelser i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder, varför Finansinspektionen tog fram förslaget att byta till en mer tillförlitlig statsobligation.

Finansinspektionen tog fram en promemoria avseende förslaget, vilken den 18 juni 2014 tillställdes de externa instanser som framgår av bilaga 1. Dessa bereddes tillfälle att yttra sig över förslaget.

Finansinspektionen har i bearbetningen av förslaget övervägt samtliga synpunkter som framförts av de externa instanserna. De mest väsentliga synpunkterna redovisas och bemöts nedan under rubriken Överväganden.

Finansinspektionen har inte föreslagit någon ändring när det gäller ränteantagande för beräkning av kapitalvärde av värdesäkrade pensionsutfästelser, så kallade reala utfästelser.

1.3. Syfte

Syftet med Finansinspektionens ändring av underliggande statsobligation vid beräkning och fastställande av ränteantagandet för nominella utfästelser är att minska risken för att variationen i värdet på åtagandena blir konstlat hög, genom att använda en mer tillförlitlig statsobligation.

1.4. Rättsliga förutsättningar

I 3 § tryggandelagen framgår att beräkning av kapitalvärde sker med ledning av försäkringstekniska grunder som fastställs av regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer. Genom 1 § förordningen (2007:721) med bemyndiganden för Finansinspektionen att meddela föreskrifter om försäkringstekniska grunder ges Finansinspektionen bemyndigande att meddela föreskrifter om försäkringstekniska grunder för beräkning av kapitalvärde av intjänad pension.

I Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder framgår att underlaget för att beräkna och fastställa ränteantagandet för nominella utfästelser består av långa marknadsräntor för statsobligationer med tillägg för värdet av framtida kupongräntor. Finansinspektionen bedömer att föreskrifternas nuvarande lydelse tillåter ändringen av statsobligation.

1.5. Ikraftträdande

Den nya beräkningsgrunden börjar tillämpas vid beräkning och fastställande av nominellt ränteantagande som ska användas från den 1 januari 2015, det vill

säga för de verksamhetsår som avslutas under år 2015. Möjlighet finns, liksom tidigare, att tillämpa de nya antagandena för innevarande räkenskapsår (kalenderår).

2. Motivering och överväganden

2.1. Motivering

Finansinspektionen beräknar och fastställer ränteantagandet för nominella utfästelser i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder utifrån ett medelvärde av statsobligationsräntor över de senaste tolv månaderna inför Finansinspektionens årliga beslut i oktober månad. Det beslutade ränteantagandet gäller för bokslut under nästkommande år men får även användas innevarande år.

Finansinspektionen ändrar inte beräkningsmodell eftersom den nuvarande är etablerad och bedöms innebära en lämplig utjämning över tid. Underlaget för att beräkna och fastställa ränteantagandet består av nollkupongsräntor som beräknats vid varje månadsskifte. Modellen baserades tidigare på den längsta utgivna statsobligationen, med cirka 25 års löptid. De svenska statsobligationerna har dock låg likviditet, saknar djup och handlas sällan bortom tio år på grund av litet utbud från Riksgälden. Finansinspektionen anser att detta innebär en risk för att variationen i värdet på åtagandena kan bli konstlat hög. Det är därför motiverat att utgå från en statsobligation med en mer tillförlitlig och tillgänglig marknadsränta. Finansinspektionens uppfattning är att en statsobligation med tillförlitlig marknadsränta uppfyller kriterierna likviditet, djup och tillräcklig handelsfrekvens.

Finansinspektionen väljer att utgå från den statsobligation med längst löptid som bedöms vara tillförlitlig. För närvarande uppfyller statsobligation 1054 (med förfall år 2022) dessa kriterier. Det finns väsentligt fler statsobligationer med en löptid om runt tio år än 25 år, varför en högre grad av likviditet bedöms finnas vid dessa löptider. Detta ligger i linje med hanteringen av begreppet likviditet i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2013:23) om försäkringsföretags val av räntesats för att beräkna försäkringstekniska avsättningar.

För värdesäkrade pensionsutfästelser genomförs ingen förändring då modellen idag baseras på den längsta realränteobligationen, vilken i dagsläget är den löptid som har störst volym bland realränteobligationerna på marknaden.

Den enligt 4 § i föreskrifterna alternativa möjligheten att räkna med ett ränteantagande enligt premiegrunder för pensionsförsäkring om en sådan beräkning inte leder till ett lägre värde kvarstår. Bestämmelsen kan bidra till ett mer realistiskt kapitalvärde av pensionsåtaganden i de fall där framtida inlösen av arbetsgivarens åtagande med pensionsförsäkring är ett alternativ.

Finansinspektionens beslut berör inte redovisning av pensionskostnad eller pensionsskuld i koncernredovisningar upprättade enligt internationell redovisningsstandard (IAS 19).

2.2. Överväganden

Finansinspektionen har, vilket nämnts ovan, berett ett antal externa instanser tillfälle att yttra sig över Finansinspektionens förslag att ändra valet av underliggande statsobligation vid bestämmande av ränteantagandet för nominella utfästelser.

En majoritet av de tillfrågade instanserna bifaller inte förslaget. Tre instanser lämnar förslaget utan invändningar och fem har avstått från att yttra sig.

De huvudsakliga invändningarna är följande.

- Det är olämpligt att marknadsvärdera med noteringar där durationen är kortare än skuldens duration.
- Den föreslagna ändringen får stort genomslag på det diskonterade värdet av pensionsåtagandena.
- Pensionsstiftelserna bör tillämpa samma metod som försäkringsföretag.
- Försäkringsföretagen får en orättvis konkurrensfördel.
- Eventuella ändringar bör vänta till tjänstepensionsbeskattningsutredningen är klar.
- Tillräcklig konsekvensanalys och argumentation saknas.

Finansinspektionens ställningstagande och skäl

Finansinspektionen anser att statsobligationer som är tillräckligt tillförlitliga ska användas för att fastställa ränteantagandet för nominella utfästelser i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder. Om de obligationer som används inte uppfyller detta kriterium kan det medföra att det diskonterade värdet av de pensionsåtagandena som redovisas som pensionsskuld eller som avsätts som medel i pensionsstiftelse innebär otillräckligt tryggnad av pension, eftersom en pensionsstiftelse inte kan köpa obligationer i tillräcklig utsträckning för att matcha ränterisken i åtagandena. För instrument som saknar djup kan en förfrågan om att köpa instrumentet i vissa fall påverka priset väsentligt. Därutöver kan användandet av obligationer med otillräcklig likviditet för att fastställa ränteantagandet leda till att antagandet varierar mer från år till år än vad som skulle vara fallet på en normalt fungerande räntemarknad.

Problemen med otillräcklig trygghet och oönskat hög variation i ränteantagandet motverkas dock dels av att kreditförsäkring förekommer i samband med att pensionsåtagandena tryggas i egen regi, dels av att beräkningsmetoden i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder innebär en utjämningsperiod över en tolv månadersperiod. Finansinspektionen anser trots detta att den nuvarande statsobligationen ska ersättas då den inte är tillräckligt tillförlitlig. Finansinspektionen menar att det är olämpligt att olika synsätt på tillförlitlighet

används vid fastställande av ränteantagande för nominella åtaganden jämfört med fastställande av diskonteringsräntekurva för försäkringsföretagen.

Löptidsmatchning

Löptiden för den statsobligation (1053, förfall år 2039) som tidigare användes är 25 år, medan löptiden för den statsobligation (1054, förfall år 2022) som Finansinspektionen nu avser att använda är åtta år. Samtidigt bedömer Finansinspektionen att durationen för pensionsåtagandena i genomsnitt är omkring 15 till 20 år, vilket innebär att graden av löptidsmatchning troligen minskar något. Finansinspektionen konstaterar dock att det inte finns någon tillförlitlig statsobligation i det intervall som skulle innebära en mycket god löptidsmatchning. Statsobligation 1054 är, trots den något lägre graden av löptidsmatchning, enligt Finansinspektionen ett bättre val av instrument för att fastställa ränteantagandet på grund av dess avsevärt högre tillförlitlighet.

Skillnader i metod för pensionsstiftelser respektive försäkringsbolag

Finansinspektionen anser att samma risker principiellt bör omfattas av samma regler och att tryggnad av pension genom försäkring eller i egen regi därmed helst bör omfattas av lika eller likvärdiga regler.

De regelverk som ligger till grund för de olika formerna av tryggnad, huvudsakligen försäkringsrörelselagen (2010:2043) respektive tryggandelagen, är emellertid inte utformade på det sättet. Skillnaderna är omfattande och kan illustreras av följande exempel. Försäkringsföretagen omfattas av kapitalkrav för att kunna svara för sina åtaganden även vid oförutsedda riskfall, vilket istället hanteras genom kreditförsäkring när det gäller tryggnad i egen regi. Finansinspektionen anser inte att det av konkurrensskäl är nödvändigt att metoden för att nuvärdesberäkna åtaganden i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkrings tekniska grunder är exakt densamma som den metod som används för försäkringsföretagen.

För nominella pensionsåtaganden används metoden att beräkna det diskonterade värdet med ett utjämnat ränteantagande istället för en diskonteringsräntekurva, vilket underlättar de beräkningar som ska utföras. Finansinspektionens bedömning är att denna förenklade metod är uppskattad av företagen och avser inte att förändra metoden i nuläget.

Finansinspektionen menar dock att det är olämpligt och onaturligt att två olika synsätt på tillförlitlighet hos de underliggande ränteinstrumenten används i de olika metoderna. Det bakomliggande motivet är att det grundläggande synsättet på finansiell marknadsdata bör överensstämma.

Tjänstepensionsbeskattningsutredningen

Finansinspektionen menar att det är oklart om tjänstepensionsbeskattningsutredningen kommer att lämna några förslag som innebär ändrade förutsättningar

ar avseende bestämmelserna i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder. Därtill konstaterar Finansinspektionen att utredningen redan har blivit försenad.

Den ändring som Finansinspektionen nu genomför är en följd av uppfattningen att en koherent syn på likviditet, djup och tillförlitlighet ska tillämpas i Finansinspektionens regelgivning. Därmed anser Finansinspektionen att ändringen bör genomföras nu, utan att invänta utredningens slutsatser.

Tillräcklig konsekvensanalys

Finansinspektionen konstaterar att det är svårt att genomföra en utförlig konsekvensanalys eftersom myndigheten normalt inte har tillsyn över de företag som omfattas av föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder (med undantag för exempelvis vissa finansiella företags pensionsåtaganden som hanteras i egen regi). Finansinspektionen har dock utökat konsekvensanalysen jämfört med den förslagspromemoria som tillställdes de externa instanserna. Analysen innefattar nu exempelberäkningar för några olika pensionsåtaganden. Finansinspektionen bedömer att dessa beräkningar ger en tillräcklig bild av hur stora de ekonomiska konsekvenserna kan bli för olika företag.

Genomslag

Finansinspektionen är medveten om att den föreslagna ändringen får stort genomslag på pensionsskulsberäkningen. Enligt de beräkningar som redovisas i konsekvensanalysen nedan kommer dock inte den absoluta nivån på årets ränteantagande efter ändring av statsobligation att skilja sig särskilt mycket från den nivå på ränteantagandet som gällde för år 2013. Finansinspektionen menar vidare att den ökade kostnaden för företagen uppvägs av den ökade tryggheten för förmånstagarna.

3. Konsekvenser

3.1. Berörda företag

Det av Finansinspektionen bestämda ränteantagandet påverkar, vilket nämnts ovan, framför allt arbetsgivarnas avsättningar som tryggas på annat sätt än genom kreditförsäkring hos PRI, där PRI-ränta således inte kan tillämpas. Många av de stora företag som är kreditförsäkrade hos PRI har kompletterande avsättningar i pensionsstiftelser. Även i mindre företag tryggas ofta pensioner i pensionsstiftelser.

Inom det privata näringslivet dominerar nominell värdering av pensionsskulden. Vid värdering av pensionsskulden enligt föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder, är ränteantagandet den parameter som har störst påverkan på skuldens storlek.

De större stiftelserna utanför PRI är cirka 40 stycken och de små drygt 2 000 till antalet. Förvaltad kapital utgör uppskattningsvis 100 miljarder kronor för de stora stiftelserna och omkring 8 miljarder kronor för de små. Vidare återfinns vissa delar av trygghandgrunderna i några av tjänstpensionskassornas stadgar samt används inom statlig verksamhet. Kommun- och landstingssfären berörs i praktiken inte då de arbetar med egna ränteantaganden, med undantag för bolagen inom sfären.

Finansinspektionen har normalt inte tillsyn över den verksamhet där tillämpning av föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder sker. Det är därför svårt att göra en uppskattning av i vilken grad föreskrifterna används. Det går inte heller att ange alla företag eller antalet som berörs av de föreslagna ändringarna.

3.2. Konsekvenser för företagen

Finansinspektionens beslut skulle, om det tillämpades för räkenskapsår 2014, omräknat ha medfört ett ränteantagande för nominella utfästelser på 2,0 procent istället för nuvarande 2,6 procent. Detta hade lett till förhöjda kapitalvärden för pensionsåtagandena.

För år 2015 ger den nya metoden ett ränteantagande på cirka 1,9 procent istället för nuvarande 2,6 procent som gäller för 2014.¹¹ Den absoluta nivån 1,9 procent kan även jämföras med 2,2 procent som var den nivå som tillämpades för räkenskapsår 2013.

Nedan redovisas den procentuella ökningen i nuvärdet av pensionsåtagandena enligt trygghandgrunderna för män och kvinnor i åldrarna 40, 50 och 60 år när ränteantagandet minskar från 2,6 till 1,9 procent. Dessa åldrar har valts som representativa för de personer som omfattas av pensionsplanerna och ger därför en indikation om hur mycket nuvärdet kan komma att öka.

<i>Kön</i>	Man	Man	Man	Kvinna	Kvinna	Kvinna
<i>Ålder</i>	40	50	60	40	50	60
<i>Ökning</i>	27 %	18 %	11 %	27 %	19 %	12 %

Tabellen indikerar att det är rimligt att anta att företagens pensionsskuld för räkenskapsår 2015 kan öka med som mest upp till cirka 30 procent, beroende på sammansättningen av ålder och kön bland de som omfattas av pensionsplanen. Finansinspektionens bedömning är dock att ökningen för de flesta företag kommer att vara lägre än 30 procent eftersom den genomsnittliga åldern i bestånden i de flesta företag torde överstiga 40 år.

¹¹ Beräkningen genomförs under första veckan i oktober varje år och baseras bland annat på en observation av marknadsdata per den sista september. Den beräkning som här redovisas är en approximativ beräkning där marknadsdata per den 16 september 2014 har använts.

3.3. Konsekvenser för pensionstagarna

Tryggheten för pensionstagarna ökar då en tillförlitlig statsobligation används för att fastställa ränteantagandet i föreskrifterna (FFFS 2007:24) om försäkringstekniska grunder, eftersom priset på en sådan statsobligation med större säkerhet speglar fundamentala marknadsförhållanden och inte enbart tillfällig påverkan av utbud och efterfrågan.

En tillförlitlig statsobligation kan köpas av pensionsstiftelser eller företag för att matcha pensionsåtaganden utan att priset på obligationerna påverkas alltför mycket. Detta innebär att ett nuvärde som baseras på en sådan statsobligation ger en mer rättvisande värdering och en högre grad av trygghet för pensionstagarna, eftersom åtagandena med större säkerhet skulle kunna tryggas genom köp av statsobligationer till ungefärligen den ränta som anges på marknaden.

Bilaga 1

Bokföringsnämnden
Ekonomistyrningsverket
Företagarna
Försäkringsbolaget Pensionsgaranti (FPG)
Kreditförsäkringsföreningen (KFF)
Landsorganisationen (LO)
Näringslivets Regelnämnd
Privattjänstemannakartellen (PTK)
Redovisningsrådet
Riksrevisionen
Skatteverket
Statens Pensionsverk
Svenska Aktuarieföreningen
Svenska Bankföreningen
Svenska föreningen för partsförvaltade institut för risk- och pensionsplaner (SIRP)
Svenskt Näringsliv
Sveriges akademikers centralorganisation (SACO)
Sveriges Försäkringsförbund
Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)
Sveriges Redovisningskonsulters Förbund
Sveriges Riksbank
Tjänstemännens centralorganisation (TCO)
Tjänstepensionsförbundet